

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΝ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΤΖΑΚ ΝΤΑΛΤΟΝ

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ

ΙΑ μέρα στά 1915, γιορτζοντας από τό κονηή
ένα βράδν στίσι μου βρήμα ένα τηλεγράφημα
τοδ άγαπημένου μου φίλου Τζαίημς Ρούντε.
Τό άνοιξα και είδα ότι ο φίλος μου μέ παρα-
καλοείσε να πάω όσον τό δυνατόν γιορτζότερα
νά τόν συναντήσω στήν έπιταύλι του, που άπειχε
τουλάχιστον σαράντα μίλια από τό στίσι μου.

Είχε όμως βραδύσασει και κ' άνέβαλα τή
μετόβασι μου για τό άλλο πρωί. Άμα έφημέ-
ρωσε, έσέλωσα τό άλογό μου κ' έτρεφε στήν έ-
παύλι του Τζαίημς, ό όποιος είχε διαθέσει με-
γάλα χρηματικά ποσά σε άμερικανικά και μεξί-
κανικά μεταλλεία. Όπως είχα μάθει από αύ-
τόν τον ίδιο τό φίλο μου, ό έπιστάτης των με-
ταλλείων του είχε να δώσει σημαία ζωής τέσ-
σερες και πλέον μήνες. Ό Τζαίημς είχε γράψει
πολλές φορές στόν έπιστάτη του άλλα δεν έλαβε
άπάντησι του και γ' αυτό κ' έκάλεσε στήν έ-
πιταύλι του για νά παρακαλώσθαι να πάω στό Μεξικό για νά ιδώ
τι συμβαίνει.

καρμιά άπολύτως
παύλι του για νά μέ παρακαλώσθαι να πάω στό Μεξικό για νά ιδώ
τι συμβαίνει.

Τό μέρος έμεινο του Μεξικού που βρισκόμουνταν τό μετα-
λλεία τόδ φίλου μου ήταν γεμάτο από ληστές και γ' αυτό κ' είχα
κ' ο Τζαίημς σκεφθήκαμε ότι θα τόδ συνέβη
κάτι άρνητα σοβαρό για νά μη άπαντά ό έπι-
στάτης. Όσοσδήποτε έδχθήκαμε να πάω να δω
τι συμβαίνει και άφού ώπλισθήκαμε καλά έπήρα
τό τραίνο για τό Νουγκάλες κ' από και για τό
σύννορα του Μεξικού που δεν απέχουν και πολύ.
Τά μεταλλεία όμως ήταν τουλάχιστο 150 μί-
λια μακριά από τό σύννορα και άλλο μέσον με-
ταφορής δεν ύπήρχε παρά μόνον τό άλογο. Άμα
λοιπόν άφησα τό σιδηροδρόμο, άγόρασα μία
καλή φορδά και έξέμεινα προσημάνει να τα-
ξιδεύω μάλλον νύχτα παρά ήμέρα. Άστεγ' από
έπιανε νυχτίαν πορείας, όχι και τόσα εύχάριστες,
έφτασα στό Κοουαρόμσκο και άφού άναπαύθη-
κα κάμωσθαι άρα έφραγα για τό μεταλλεία,
τό όποια δεν άπειχαν από και και πολύ.

Έφτασα στό μεταλλεία στις 5 τό πρωί. Ά-
πόρησα όμως γιατί άν και βρισκόμουν άνάμεσα
στον καταυλισμό των μεταλλευτών δεν έβλεπα
κουθενά σημαία ζωής και γενική σιωπή έβα-
σίλασε παντού γύρω. Μη γιορτζοντας τί άλλο
νά πάω άποφάσισα να περιμένω μήπως έν τώ
μεταξύ έλθθι κανείς. Έπαύσασα πάνω σε μία
πέτρα κ' άναγα ένα ταγίρα. Άζαφια άκουσα
αόραθο βήματα και γύρισα να δω ποιος ήταν.
Ένας άγνωστός Μεξικανός κρατώντας στό
χέρι τουένα πελώριο περιστροφό όρημο' έπάνω
μου λέγοντας :

— Ψηλά τό χέρια !

Πρίν προφτάσσω να σενέλωθ από τήν έπιλη-
ξι μου είδα κορμιά δεκαορά άλλους Μεξικανούς
να τρέχουν έναντίον μου. Άρχηγός τους φαίνονταν πός ήταν ένας
νέος ώς είκοσιπέντε χρόνων, ό όποιος άφού μέ άφώπλισε έντελώς,
μέ φώτησε μέ άγριο τόνο τι ήθελα στό μέρος έμεινο.

Μέ λίγα λόγια του έξηγήσα τήν ατία για τήν όποία βρέθηκα
έκει. Ό άρχηγός των άγνωστών έμεινον δεν δυσκολεύθηκε
τότε καθόλου να μέ πληροφορήσει ότι ό έπιστάτης των μεταλλείων,
είχε πεθάνει είδη με τέσσερες μήνες από κάποια δροσάσεια. Άπό
τήν στιγμή του θανάτου του οι έργατίες άρχισαν να γαλάνουν με-
ταξό τους. Η Μεξικανική Κυβέρνησις, για να δώσει ένα τέλος
στό μαλαχώρι' αυτά κατάσχεσε τό μεταλλεία και άνέθεσε τήν έ-
μετάλλευσί τους σ' αυτόν και τους συνέτροφους του.

Προσπονήθηκα ότι άπείτεγα τήν ψευτική ατία ιστορία και άπάν-
τησα στόν άρχηγό των Μεξικανών ότι άφού ήσαν έτσι τό πράγμα-
τα δεν είχα άλλη δουλειά έκει και θα έδοσάρεσα στό Κοουαρόμ-
σκο όπου θα έμεινα μερικές ήμέρες για νά είδοποιήσω τε φίλο
μου και να λάβω άπάντησι του. Η σπέψις μου όμως αυτή φώτησε
τού πός δεν τού άρεσε καθόλου και μου πρότεινε να καθήσω στό
γιορτζεσι του έπιστάτου και να γράψω τό γράμμα στό φίλο μου,
αυτός δε άνέλαιβανε να τό σταλεί.

— Διηλάθθι, μου έξηγήσα άφού πρώτα σκεφθήκα λίγες σιτηγές,
στό γράμμα μου θα στείλησ στό φίλο σου, δεν θα γράψης έσύ ότι
θέλεις, άλλα ότι θα σού υπογορεύσω ένά...

Έφραξε γύρω μου μία ματιά και είδα ότι όλοι οι Μεξικανοί μέ
είχαν περιουκαλώσει και κρατούσαν έτοιμα τό περιστροφό τους.
Έθλοντας λοιπόν και μη δέχτηκα τήν πρότασι του άρχηγού των
κ' έφραγα στό φίλο μου πός έπερασε για τό συμφέρο του και τό
συμφέρο μου - νά άναγνωρήσει τήν παραχώρησι των
μεταλλείων του, τήν όποιαν είχε κάμει ή Μεξικ-
ανική κυβέρνησις στόν άρχηγό τής συμμορίας Ζοζέ
Μαλγουέρα. Άν σε όχτα ήμέρες ό φίλος μου
Τζαίημς, δεν έστελνε τό σχετικό χαρτί δια του ό-

ποιου θα έδήλωνε ότι δέχεται τήν παραχώρησι των μεταλλείων
του, οι Μεξικανοί θα κ' έτουφώριζαν !

Έφραγα τό γράμμα όπως ήθελε ο Ζοζέ Μαλγουέρα, άλλ' άμα
σκέφθηκα ότι είχα όχτα ήμέρες καιρό άντι να γράψω στό φίλο μου
πάω από τό δνομά του τήν πραγματική του διεύθυνσι έφραγα τό
δνομα μιας πόλεως που άπειχε από τό μέρος που έμεινα ό
Τζαίημς 1.400 μίλια. Κατ' αυτό τον τρόπο τό γράμμα έμεινο
δέν θα έφθανε ποτέ στό χέρια του Τζαίημς.

Μόλις έφραγα τό γράμμα οι ληστοί κορβόλιον, τό άλογό τους
κ' έφραγαν πός τήν διεύθυνσι του Κοουαρόμσκο. Άφρασαν όμως
ποντά μου για να μέ φυλάθ ένα πανώφλησ σύντροφό τους, μέ οι-
μοβόρα μάτια, όπλιωμένο σάν άστράτο.

Ό Μεξικανός έμεινος μόλις οι σύντροφοί του άπομακρύνθηκα
άφρατά μέ διέταξε να βγθ έξω από τό γραφείο, που έφραγα τήν
έπιστολή και μέ έξανγκασε να μωθ σ' ένα άλλο μικρό, βρώμικο
και άθλιο σπιτάκι, όπου, άφού μου πήρε τά παπούτσι μου έπαισε
τήν πόρτα και κ' άφησε μόνο...

Στήν άρχή δεν μπορούσα να έξηγήσω για ποιά λόγο μου πήρε
τά παπούτσι, κατόπιν όμως κατάλαβα ότι ύκανε για νά μέ
μπορώ να φύγω, και τούτο γιατί όλο τό γύρω έξοφος ήσαν γε-
μάτο άγκυλάκι και κωφερά στυνήθρια !.

Μέσα σ' έμεινο τό άθλιο σπιτάκι πέρασα έλλάληρο τό πρώτο
ήμερονύκτιο, άγρυπνος, ένθ ό άγνωστός Μεξικανός,
Μεξικανός, όπλιωμένος πάντοτε σάν άστράτο, σφύλαξε όπ' έξω
σάν σκυλί. Τό δεύτερο πρωί ήρθε ένας άλλος Μεξικανός και άντικατέστησε
τό συνάδελφό του και τό βράδυ άλλος, άπαρά-
λαχα όπως κάνουν οι στρατιώτες άμα άλλό-
ζων φρουρά.

Ευτυχώς όμως για μένα, τό τρίτο βράδυ, ό
φύλακός μου ήταν άνηστος πολύ καλύτερος
από τους άλλους, τουλάχιστον έτσι έδειχνα ή
δύνα του. Έπιηρ άόρρος, άνοιξε τό παράθυρο
κ' άφού τόν έξηγάσε καλά, προσέπλησα ν' άό-
χησα σκυβέτα μου του. Η χαρά μου δεν
είχε άρα άμα τον άκουσα, άμέσως απέ τή
πρώτη σιτηγή, να μου λήθ ότι ήθελα να μέ άσπυ.

Χωρίς να έξετάσω καλά-καλά άν μου έπαιε
άλήθεια ή μέ περιουκαλώσει, τινάχτηκα άπάνω,
άνοιξα τήν πόρτα και έβλεπα σε ποιά έξομιά του
γιορτζεσι ό κρηνη συνάδελφός του είχε πλε-
δάσει τό παπούτσι μου.

Ό Μεξικανός, χωρίς να χάζη και αυτός
καιρό και χωρίς να διατάξη καθόλου, πήγε
στό μέρος που του έδειξε και μου έστρε' από λίγα
λεπτά ήθελα και μου έφερα τό παπούτσι μου.
Γρήγορα γιόρτζορα τό φέρεμα και μέ έπληξην
μου είδα ότι ό σπιτάκι μου έβγαλε από τή
ζώνη του ένα περιστροφό και μου τό έδωσε
γιατί, όπως μου είπα, μπορούσε να μου χρη-
σιμεύσει από τήν μη σιτηγή στήν άλλη.

Χωρίς να έξετάσω κουβέντες μου είπα να τόν
άκολουθήσω και άφού έβραδίσαμε μερικό μέτρο,
έμεινο καθόλου. Σ' ένα δένδρο ήσαν δεμένο ένα
φράσι σελωμένο άλογο. Άνεψάκαμε και οι δύο έπάνω και άντι
να τρωβήξομε για τό Κοουαρόμσκο έπήραμε τό δρόμο που ό-
δηγεί στό Νουγκάλες.

Στό δρόμο ό Μεξικανός έμεινος μου έξηγήσε ότι έγνωρίζε τό
φίλο μου Τζαίημς Ρούντε, ότι δουλεισε γύρνια πολλά στό μετα-
λλεία του και είχε εύεργετηθεί από αυτόν κάποτε που ήταν έαρετό
άρρωστος. Άέκμη μου διηγήθηκε πός είδα τους ληστές να στυ-
δόνουν τόν έπιστάτη και πολλούς από τους μεταλλευτούς για νά
εμμεταλλευθόν αυτοί τό άσπμη και έφραγαν τά μεταλλεία. Προ-
σπονήθη τότε τό φίλο του και παράσχεσε να τόν δεχθόν στή
σπηραρία τους. Όταν είδα ότι κ' έπράθησαν αιτημάτω άποφάσι-
σε να κ' έλευθαρώθη και τό έπέτυχε.

Στό δρόμο άγοράσαμε άλλο ένα άλογο και έτσι κατορθώσαμε
ύστερα από μέρες να φτάσμε στό σύννορα. Άμα μήκαμε στό
Άμερικανικό έδαφος έτηλεγράφησα στό φίλο μου να έρθθι γρή-
γορα και κατόπιν διαβρήκαμε του Άμερικανού πρεσβευτού στή
κυβέρνησι του Καναδά έξοικειώθησαν οι ληστοί άφού πρώτα έφνε
γύρω από τό μεταλλεία σιωπή μόχη.

Όταν έπαισε και ό τελευταίος ληστής, οι Καναδοί στρατιώτες
που μήκαν στό μεταλλεία βρήκαν τά πτώματα του έπιστάτη και
22 μεταλλευτών που είχαν σκοτώσει οι ληστοί. Έσαν σαμπονέο
σχεδόν, σε φρικτή κατάστασι. Όργαν είχαν μπει άν' τ' άνοιχτο
κατόθυρα και τότε έξοικειώθη τις σώμας. Τό θέα-
μα ήσαν άνατορλισιακό !...Και ποτέ μου δεν θα
τό λησμονήσω...

Η ΣΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ Μ.Σ.Ε.

Ό μυθιστοριογράφος
ΒΙΚΤΩΡ ΣΕΡΜΠΟΥΑΙΕ
(Γεννήθηκε στό 1829 στή Γενεύη και πέ-
θανε τό 1894. Άπό τά έργα του μετα-
φράστηκαν και στήν ελληνική, ό «Κόμης
Κόστιας κ. ά.)

Τζακ Ντάλτον